ष्वं स्वतनुत ग्रात्मन्यनुरागावेशितचित्तः।

शौचाध्ययनव्रतिनयमगुर्वनलश्रुश्रूषणाखौपकुर्वाणककर्माण्यनभियुक्तान्य-पि समनुशिष्टेन भाव्यमित्यसदायहः।

पुत्रमनुशास्य स्वयं तावद्नधिगतमनोर्थः।

कालेनाप्रमत्तेन स्वयं गृक् व्व प्रमत्त उपसंक्तः ॥ ६॥

श्रय यवीयसी दिजसती स्वगर्भजातं मिथुनं सपत्या उपन्यस्य स्वयमनुसं-स्थया पतिलोकमगात् ॥ ७॥

पितर्युपर्ते भ्रातर् रनमतत्प्रभावविद्ख्यां विद्यायामेव पर्यविसितमतयो न पर्विद्यायां जउमितिरिति भ्रातुरनुशासनिर्विद्यात्र्यवृत्सन् ॥ ६॥

स च प्राकृतिर्द्धिपद्पश्रिभिरुन्मत्तत्र उबधिरेत्यभिभाष्यमाणो यदा तद्नुद्या-णि प्रभाषते कर्माणि च स कार्यमाणाः परेच्ह्या करोति ।

विष्टितो वेतनतो वा याञ्चया वा यदृच्ह्या वोपसादितमल्पं बङ्ग मिष्टं कद्वं वाभ्यवहरति परं नेन्द्रियप्रीतिनिमित्तं ॥ १॥

नित्यनिवृत्तनिमित्तस्विसिद्धविष्रुद्धानुभवानन्दस्वात्मलाभाधिगमः सुख-द्वः खयोर्द्धन्द्वनिमित्तयोर्संभावितदेकाभिमानः ॥ १०॥

शीतोत्तवातवर्षेषु वृष र्वानावृताङ्गः।

पीनः संकृतनाङ्गः स्थणिउलसंवेशनानुन्मर्दनामज्जनर्जमा मक्।मणिरि-वानभिव्यक्तब्रक्तवर्चमः।

कुपरावृतकरिरुपवीतेनोरुमिसनादितातिरिति ब्रह्मबन्धुरिति संज्ञया ग्रतन्ज्ञजनावमतो विचचार् ॥११॥

यदा तु परत ग्राहारं कर्मवेतनत ईहमानः स्वभ्रातृभिर्षि केदारकर्मणि निद्यपितस्तद्पि करोति ।